

Uddrag af ministerens kommentar til skrivelse af 14. november 1977 fra Butikshandelens Fællesråd.

1. Forbrugerbegrebet (§ 1, stk. 2).

Butikshandelens Fællesråd kritiserer den definition af begrebet forbruger, som indirekte fremgår af lovforslagets § 1, stk. 2. Efter denne er en forbruger en person, som erhverver en vare eller en ydelse hovedsagelig til ikke-erhvervsmæssig (privat) anvendelse. Det anføres, at denne definition afviger fra den, som er lagt til grund for markedsføringsloven og forbrugerklagenævnsloven, idet begrebet forbruger for så vidt angår disse love forstås som »sidste led i omsætningen«, og det foreslås, at samme definition lægges til grund for nærværende lov. Med hensyn til udtrykket »sidste led i omsætningen« præciseres det, at der ikke er tale herom, hvis varen er erhvervet med henblik på videresalg eller som råvare i en produktion.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1 og 2, er der redegjort for den af Butikshandelens Fællesråd påpegede forskel og baggrunden herfor. Til uddybning af det dér sagte skal man anføre følgende:

Forbrugerbegrebet er ikke nærmere drøftet i forbrugerkommissionens betænkning II (betænkning nr. 681/1973), som ligger til grund for markedsføringsloven og forbrugerklagenævnsloven. Baggrunden herfor er formentlig, at en nøjagtig fastlæggelse af begrebet ikke er af samme betydning i relation til disse love som i relation til en civilretlig forbrugerbeskyttelseslovgivning, som griber direkte ind i de enkelte kontraktforhold.

Markedsføringslovens centrale bestemmelser, herunder generalklausulen i § 1 om, at der ikke må foretages handlinger, der strider mod god markedsføringskik, sonderer ikke mellem handlinger, der retter sig mod forbrugere, og handlinger, der retter sig mod andre. En nærmere fastlæggelse af forbrugerbegrebet er derfor uden interesse i relation til disse bestemmelser. Kun enkelte bestemmelser i markedsføringsloven er begrænset til handlinger, der retter sig mod forbrugere.

Det drejer sig om § 6 vedrørende tilgift samt hjemmelen i § 10 til at fastsætte bestemmelser om mærkning og emballering. I bemærkningerne til § 6 (betænkningen s. 22) udtales følgende:

»Begrebet »forbruger« i § 6, stk. 1, skal imidlertid ikke opfattes snævert, men derimod – i overensstemmelse med hidtidig retspraksis omkring den gældende konkurrence-lovs § 12, stk. 1 – som den endelige forbruger uanset omsætningsled.«

Denne udtalelse i relation til anvendelsesområdet for tilgiftsreglen er blevet forstået på den af Butikshandelens Fællesråd anførte måde. Betænkningen indeholder ikke i øvrigt udtalelser om forbrugerbegrebet. Heller ikke i handelsministeriets bemærkninger til lovforslaget om markedsføring omtales forbrugerbegrebet nærmere.

Af handelsministeriets bemærkninger til lovforslaget om forbrugerklagenævnet fremgår, at begrebet forbruger i relation til denne lov som anført af Butikshandelens Fællesråd skal forstås som »sidste led i omsætningen«. Herom hedder det bl. a.:

»Medens forslaget til lov om markedsføring omfatter alle led i omsætningen, er det ved nærværende lovforslag foreslåede forbrugerklagenavn alene kompetent til at behandle klager fra forbrugere vedrørende varer eller arbejds- og tjenesteydelser. Det er således kun det sidste led i omsætningen, der kan indbringe klager for nævnet, men dette udelukker ikke, at en erhvervsdrivende kan indbringe en klage over varer, som han benytter i sin erhvervsvirksomhed, når disse ikke indgår i virksomhedens produktion eller er erhvervet med henblik på videresalg.«

I relation til forbrugerklagenævnsloven har fastlæggelsen af forbrugerbegrebet alene betydning for spørgsmålet om nævnets kompetence. Hensynet til aftalens parter nødvendiggør derfor ikke en præcis fastlæggelse af begrebet på samme måde som ved en civilretlig lovgivning, der direkte regulerer kon-